

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

19 юни 2019 година*

„Обжалване — Жалба за отмяна — Изпращане на жалбата по факс — Внасяне на оригинала на жалбата в секретариата на Общия съд след изтичане на срока — Забавяне при пренасянето на писмото — Понятие за „непреодолима сила или случайно събитие“

По дело C-660/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 24 ноември 2017 г.,

RF, установена в Gdynia (Полша), представлявана от адв. K. Komar-Komarowski, radca prawny,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват J. Szczodrowski, G. Meessen и I. Rogalski, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot, председател на състава, C. Toader, A. Rosas (докладчик), L. Bay Larsen и M. Safjan, съдии,

генерален адвокат: N. Wahl,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 24 януари 2019 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: полски.

Решение

- 1 С жалбата си RF иска отмяната на определението на Общия съд на Европейския съюз от 13 септември 2017 г., RF/Комисия (T-880/16, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2017:647), с което последният е отхвърлил като недопустима жалбата ѝ с предмет отмяната на Решение С(2016) 5925 окончателен на Комисията от 15 септември 2016 г., с което се отхвърля жалбата ѝ по административен ред по преписка COMP AT.40251 — Железопътен транспорт, товарни превози (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Статут на Съда на Европейския съюз

- 2 В дял III, озаглавен „Производство пред Съда“, член 45 от Статута на Съда на Европейския съюз предвижда:

„Сроковете поради отдалеченост се уреждат в Процедурния правилник.

Нито едно право не може да бъде накърнено вследствие изтичане на даден срок, ако заинтересованата страна докаже наличието на случайно събитие или непреодолима сила“.

- 3 В дял IV от този статут, отнасящ се за Общия съд, член 53, първа и втора алинея предвижда:

„Процедурата пред Общия съд се урежда от дял III.

В процедурния правилник се уреждат всички необходими допълнителни и по-подробни разпоредби. [...]“.

Процедурен правилник на Общия съд

- 4 Дял III, озаглавен „Преки производства“, от Процедурния правилник на Общия съд от 4 март 2015 г. (ОВ L 105, 2015 г., стр. 1), влязъл в сила на 1 юли 2015 г., съдържа първа глава, озаглавена „Общи разпоредби“. Тази глава е разделена на пет раздела, като четвъртият от тях, посветен на сроковете, включва членове 58—62 от този правилник.

- 5 Член 58 от Процедурния правилник на Общия съд, отнасящ се до изчисляването на сроковете, гласи:

„1. Процесуалните срокове, предвидени в Договорите, Статута и настоящия правилник, се изчисляват по следния начин:

[...]

- б) срокът, определен в [...] месеци [...], изтича [...] в края на същото число от последния месец [...] като деня или числото на настъпването на събитието или извършването на действието, от което се брой срокът; ако в последния месец липсва такова число, срокът, определен в месеци [...], изтича в края на последния ден от този месец;

[...]“.

- 6 Член 60 от този правилник, озаглавен „Срок поради отдалеченост“, гласи:
- „Процесуалните срокове се считат за удължени еднократно с десетдневен срок поради отдалеченост“.
- 7 Член 73 от посочения правилник, озаглавен „Подаване в секретариата на процесуален документ на хартиен носител“, е предвиждал в параграф 3:
- „В отклонение от член 72, параграф 2, второ изречение, датата и часът на получаването на пълен препис от подписания оригинал на процесуален документ [...] в секретариата по факс се вземат предвид с оглед на спазването на процесуалните срокове, при условие че най-късно в десетдневен срок след това подписаният оригинал на процесуалния документ [...] бъде подаден в секретариата. Член 60 не се прилага спрямо този десетдневен срок“.
- 8 Този член 73 е заличен по повод на измененията на Процедурния правилник на Общия съд от 11 юли 2018 г. (ОВ L 240, 2018 г., стр. 68), с които използването на информационното приложение „e-Curia“ става задължително за подаването на процесуални документи.
- 9 Съгласно член 126 от Процедурния правилник на Общия съд, когато искът или жалбата е явно недопустим(а), Общият съд може във всеки момент, без да провежда докрай производството, да реши да се произнесе с мотивирано определение.

Практически разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд

- 10 Съгласно част III.A.2 относно подаването на процесуалните документи и приложенията към тях по факс точки 79—81 от Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд (ОВ L 152, 2015 г., стр. 1) са предвиждали:
- „79. Датата на подаване на процесуален документ по факс се взема предвид с оглед на спазването на срок само ако оригиналът на подадения по факс документ, съдържащ саморъчния подпис на представителя, бъде подаден в секретариата най-късно в десетдневен срок след това, както предвижда член 73, параграф 3 от Процедурния правилник.
80. Оригиналът, съдържащ саморъчния подпис на представителя, се изпраща незабавно, непосредствено след изпращането му по факс, без в него да се внасят корекции или промени, макар и незначителни.
81. При разлики между оригинала, съдържащ саморъчния подпис на представителя, и преписа, постъпил по-рано в секретариата по факс, за дата на получаване, която се взема предвид, се счита датата на подаване на подписания оригинал“.

Обстоятелства, предхождащи спора и обжалването определение

- 11 Тъй като жалбата на RF е жалба за отмяна, в съответствие с член 263, шеста алинея ДФЕС тя е следвало да бъде подадена в срок от два месеца, считано в зависимост от случая, от публикуването на решението, срещу което е насочена жалбата, от неговото съобщаване или от деня, в който RF е узнала за него.
- 12 В случая спорното решение е било съобщено на RF на 19 септември 2016 г. Следователно двумесечният срок за обжалване, увеличен с 10-дневния срок поради отдалеченост, предвиден в член 60 от Процедурния правилник на Общия съд, е изтекъл в полунощ на 29 ноември 2016 г.

- 13 На 18 ноември 2016 г. RF изпраща жалбата за отмяна по факс до секретариата на Общия съд. При все това подписаният оригинал на тази жалба е получен в секретариата на Общия съд едва на 5 декември 2016 г., тоест след изтичането на предвидения в член 73, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд десетдневен срок от получаването на факса.
- 14 С писма от 20 декември 2016 г., 7 март 2017 г. и 19 юни 2017 г. секретариатът на Общия съд иска от жалбоподателката информация относно датата, на която ѝ е било съобщено оспорваното решение, и обяснения относно късното подаване на жалбата.
- 15 С писма от 28 декември 2016 г., 28 април 2017 г. и 27 юни 2017 г. жалбоподателката предоставя исканите разяснения.
- 16 По-специално в писмото си от 28 декември 2016 г. RF изтъква, че жалбата на хартиен носител е била изпратена на същия ден, в който е била подадена по факс в секретариата на Общия съд и при това положение възможно най-рано спрямо последната дата. Според жалбоподателката е било разумно да се счита, че жалбата на хартиен носител ще достигне до Общия съд преди изтичането на десетдневния срок. Фактът, че Общият съд я е получил едва на 5 декември 2016 г., трябвало да се счита за изключително забавяне, което попада в обхвата на член 45, параграф 2 във връзка с член 53, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз. Това се потвърждавало от факта, че десетдневният период също се считал за разумен както в Процедурния правилник на Общия съд, така и в практическите разпоредби за неговото прилагане (т. 80). RF прави извода, че жалбата следва да се счита за подадена в срок.
- 17 В писмото си от 27 юни 2017 г. RF прилага документите, удостоверяващи, че пратката, съдържаща подписания оригинал на жалбата, е била внесена в Poczta Polska, основния пощенски оператор в Полша, на 18 ноември 2016 г. Това обстоятелство показвало, че RF е положила необходимата грижа, за да подаде жалбата на хартиен носител в десетдневния срок от подаването ѝ по факс. Фактът, че пратката се е намирала все още в Полша на 2 декември 2016 г. и е била доставена в секретариата на Съда едва на 5 декември 2016 г., т.е. 17 дни след изпращането на факса, не можел да ѝ се вмени.
- 18 В това писмо RF също така посочва, че изпращането на жалбата на хартиен носител е било възложено на Poczta Polska поради гаранциите, предложени от този публичен оператор. RF също така посочва, че от момента на подаването ѝ съдържащата жалбата пратка се е намирала изцяло извън нейния контрол.
- 19 След като в точка 15 от обжалваното определение припомня, че сроковете за обжалване, посочени в член 263 от ДФЕС, представляват абсолютна процесуална предпоставка, Общият съд отбелязва в точка 16 от посоченото определение, че от тези срокове може да се направи изключение само при извънредните обстоятелства на случайно събитие или непреодолима сила.
- 20 В точки 17 и 18 от обжалваното определение Общият съд припомня, че съгласно практиката на Съда понятията „непреодолима сила“ или „случайно събитие“ включват обективен елемент, свързан с извънредни и външни за жалбоподателя обстоятелства, и субективен елемент, произтичащ от задължението му да се предпази от последиците от извънредно събитие, като предприеме подходящи мерки, без да прави прекалени жертви. По-конкретно заинтересованото лице трябва да следи грижливо хода на започналото производство, и по-специално да полага необходимата грижа за спазване на предвидените срокове. По този начин понятията „непреодолима сила“ и „случайно събитие“ не се прилагат в случая, когато едно лице, проявявайки необходимата грижа и съобразителност, обективно е било в състояние да избегне изтичането на срок за обжалване.

- 21 Общият съд посочва в точка 19 от същото определение, че за да бъде квалифицирано като „случайно събитие“ или „непреодолима сила“, дадено събитие трябва да има неизбежен характер, така че това събитие да се превърне в решаваща причина за просрочването.
- 22 В точка 20 от обжалваното определение Общият съд приема, че обстоятелството, че член 73, параграф 3 от неговия процедурен правилник предвижда срок от десет дни, не означава, че преносът на пощенската пратка, съдържаща подписания оригинал на жалбата, в рамките на повече от десет дни, представлява случайно събитие или непреодолима сила. В точка 21 от това определение той подчертава, че бавността при пренасянето на пощенската пратка не може сама по себе си да представлява случайно събитие или непреодолима сила, от които жалбоподателката не е можела да се предпази, освен ако не са налице други конкретни обстоятелства, като административен срив, природно бедствие или стачка.
- 23 В точка 26 от обжалваното определение Общият съд констатира, че в отговор на искане за информация от страна на Общия съд жалбоподателката се е ограничила да посочи, от една страна, че е изпратила пратката с подписания оригинал на жалбата с препоръчано писмо с обратна разписка и от друга страна, че с оглед на познанията си тя е преценила, че по принцип изпратеният документ ще пристигне в секретариата на Общия съд преди изтичането на 10-дневния срок. Общият съд приема, че въпреки задължението ѝ да следи внимателно процедурата за предаване на пощата, жалбоподателката не е представила никакви доказателства за това.
- 24 Освен това Общият съд отбелязва в точка 27 от посоченото определение, че RF не се е позовала на никакви други особени обстоятелства, като например административен срив, природно бедствие или стачка.
- 25 Следователно в точка 28 от обжалваното определение Общият съд констатира, че жалбоподателката не е изпълнила задължението си да докаже, че продължителността на преноса на писмото е била решаващата причина за просрочването, в смисъл че това е било неизбежно събитие, срещу което жалбоподателката не е могла да се защити.
- 26 В точка 29 от това определение Общият съд прави извода, че в настоящия случай RF не е доказала наличието на случайно събитие или непреодолима сила и вследствие на това отхвърля жалбата за отмяна като явно недопустима.

Искания на страните пред Съда

- 27 RF иска от Съда:
- да отмени обжалваното определение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и постановяване на решение по същество, което може да бъде обжалвано,
  - при условията на евентуалност — ако Съдът приеме, че са налице предпоставките сам да постанови окончателно решение по делото, да отмени обжалваното определение и да уважи изцяло предявените в първоинстанционното производство искания,
  - да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.
- 28 Освен това RF иска допускането на някои документи като нови доказателства.
- 29 Комисията иска от Съда:
- да отхвърли жалбата,

– да осъди RF да заплати съдебните разноски.

По искането за допускане на нови доказателства

30 Искането за допускане на нови доказателства следва да се отхвърли. Всъщност в съответствие с член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС и с член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването е ограничено само до правните въпроси, като се изключва всякаква преценка на фактите, поради което нови доказателства са недопустими на стадия на обжалването (вж. в този смисъл решение от 14 септември 1995 г., Henrichs/Комисия, C-396/93 P, EU:C:1995:280, т. 14, както и определение на председателя на Съда от 25 януари 2008 г., Provincia di Ascoli Piceno и Comune di Monte Urano/Apache Footwear и др., C-464/07 P(I), непубликувано, EU:C:2008:49, т. 12).

По жалбата

31 RF изтъква четири основания в подкрепа на жалбата си.

По първото и второто основание

Доводи на страните

32 С първото си основание, изведено от нарушение на членове 45 и 53 от Статута на Съда на Европейския съюз, RF упреква Общия съд, че в точки 17—22 от обжалваното определение неправилно е приравнил понятието за „непреодолима сила“ на това за „случайно събитие“. Като се позовава на точка 22 от определението от 30 септември 2014 г., Faktor B. i W. Gešina/Комисия (C-138/14 P, непубликувано, EU:C:2014:2256), RF припомня, че предвиденият в Процедурния правилник на Общия съд десетдневен срок поради отдалеченост съответства на времето, за което обикновено всяко писмо от което и да е място в Съюза би следвало да пристигне в секретариата на Общия съд, без да се изключи възможността този период да бъде превишен. От това тя прави извода, че превишаването на този срок поради причини, дължащи се на пощенския оператор, безспорно попада в рамките на случайното събитие, т.е. непредвидени обстоятелства.

33 Този довод се потвърждавал от точка 80 от Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд, съгласно която оригиналът, съдържащ саморъчния подпис на представителя, се изпраща незабавно, непосредствено след изпращането му по факс.

34 Накрая RF изтъква, че тълкуването на понятието „случайно събитие“, дадено от Общия съд в обжалваното определение, създава дискриминация, тъй като страна с местоживееене в Полша не би могла да се ползва от правилата, които позволяват на страните, чието място на пребиваване е географски отдалечено от седалището на Съда, да изпратят жалба на факс. Всъщност за тези страни, доколкото съществува риск подписаният оригинал да достигне до Общия съд едва след изтичането на десетдневния срок, било напълно безполезно да изпращат жалбата си по факс. От тях обаче не може да се изисква да подават лично жалбите си в секретариата на Общия съд.

35 С второто си основание RF счита, че Общият съд е нарушил член 126 от своя Процедурен правилник, като е приел, че жалбата е явно недопустима.

36 Комисията оспорва тези основания по същество.

Съображения на Съда

- 37 Следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика относно спазването на сроковете за обжалване понятията „случайно събитие“ и „непреодолима сила“ включват едни и същи елементи и имат едни и същи правни последици. Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е припомнил в точка 17 от обжалваното определение, че тези понятия включват обективен елемент, свързан с извънредни и външни за икономическия субект обстоятелства, и субективен елемент, произтичащ от задължението на заинтересования да се предпази от последиците на извънредното събитие, като вземе подходящи мерки, без да прави прекалени жертви (решение от 15 декември 1994 г., *Bayar/Комисия*, С-195/91 Р, ЕУ:С:1994:412, т. 32; определения от 8 ноември 2007 г., *Белгия/Комисия*, С-242/07 Р, ЕУ:С:2007:672, т. 17 и от 30 септември 2014 г., *Faktor B. i W. Gęsina/Комисия*, С-138/14 Р, непубликувано, ЕУ:С:2014:2256, т. 19).
- 38 Съдът е подчертал, че жалбоподателят трябва да наблюдава грижливо хода на започнатото производство, и в частност да полага необходимото старание за спазване на предвидените срокове (решение от 15 декември 1994 г., *Bayar/Комисия*, С-195/91 Р, ЕУ:С:1994:412, т. 32; определения от 8 ноември 2007 г., *Белгия/Комисия*, С-242/07 Р, ЕУ:С:2007:672, т. 17 и от 30 септември 2014 г., *Faktor B. i W. Gęsina/Комисия*, С-138/14 Р, непубликувано, ЕУ:С:2014:2256, т. 19), и че понятията „случайно събитие“ и „непреодолима сила“ не се прилагат в случая, когато едно лице, проявявайки необходимата грижа и съобразителност, обективно е било в състояние да избегне изтичането на срока за обжалване (вж. в този смисъл решение от 12 юли 1984 г., *Ferriera Valsabbia/Комисия*, 209/83, ЕУ:С:1984:274, т. 22 и определение от 30 септември 2014 г., *Faktor B. i W. Gęsina/Комисия*, С-138/14 Р, непубликувано, ЕУ:С:2014:2256, т. 20).
- 39 В настоящия случай обаче жалбоподателката се ограничава с твърдението, че превишаването на предвидения в Процедурния правилник на Общия съд десетдневен срок поради отдалеченост се е дължало на причини, за които е отговорен пощенският оператор, без да докаже, както посочва генералният адвокат в точка 71 от своето заключение, че е взела всички разумни мерки за предпазване от подобно събитие, като изпращането на подписания оригинал непосредствено след изпращането на копие по факс е само една от мерките, които е трябвало да бъдат предприети за тази цел.
- 40 Подобен извод се потвърждава от практиката на Съда, според която обстоятелството, че Процедурният правилник на Общия съд предвижда еднократен десетдневен срок за изпращането на оригинал след изпращане по електронна поща, не означава, че доставката на пощата в рамките на повече от десет дни представлява случайно събитие или непреодолима сила. Подобно на предвидения в член 60 от Процедурния правилник на Общия съд еднократен срок поради отдалеченост, срокът от десет дни, посочен в член 73, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, позволява да се вземат предвид по-дългите или по-малки разстояния и променливата бързина на пощенските оператори. Така този срок съответства не на максималното гарантирано време за преноса на писмото, а на времето, за което обикновено всяко писмо от което и да е място в Съюза би следвало да пристигне в секретариата на Общия съд, без да се изключи възможността този период да бъде превишен (вж. по аналогия определение от 30 септември 2014 г., *Faktor B. i W. Gęsina/Комисия*, С-138/14 Р, непубликувано, ЕУ:С:2014:2256, т. 22).
- 41 Противно на твърденията на жалбоподателката, срок за доставка на поща, надхвърлящ десет дни, не е непредвидимо събитие, а представлява вероятност, която може да настъпи въпреки указаното от пощенските оператори.

- 42 Така бавността при пренасянето на пощенската пратка не може сама по себе си да представлява случайно събитие или непреодолима сила, от които жалбоподателката не е можела да се предпази (вж. в този смисъл определение от 30 септември 2014 г., Faktor В. і W. Geşina/Комисия, С-138/14 Р, непубликувано, ЕU:С:2014:2256, т. 23).
- 43 По същите причини не може да се заключи от точка 80 от Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник на Общия съд, че когато оригиналният документ, подписан от представителя, е бил изпратен незабавно, веднага след изпращането му по факс, всеки прием на този документ след изтичането на десетдневния срок следва да се счита за случайно събитие или непреодолима сила. Всъщност тези практически разпоредби, които съдържат обяснения и съвети за страните, за да ги насърчат да следят внимателно за спазването на сроковете, при всички случаи не могат да противоречат на член 45 от Статута на Съда на Европейския съюз, както е тълкуван в практика на Съда.
- 44 Що се отнася до наличието на предполагаема дискриминация, произтичаща от съдебната практика във връзка с понятието „случайно събитие“, Съдът многократно е постановявал, че прилагането на правилата на Съюза относно процесуалните срокове може да се изключи съгласно член 45, втора алинея от Статута на Съда само при напълно изключителни обстоятелства на случайно събитие или на непреодолима сила, като се има предвид, че строгото прилагане на тези правила отговаря на изискването за правна сигурност и на необходимостта да се избягва всяка форма на дискриминация или на произволно третиране в правораздаването (определение от 8 ноември 2007 г., Белгия/Комисия, С-242/07 Р, ЕU:С:2007:672, т. 16 и цитираната съдебна практика).
- 45 Фактът, че не се приема, че бавността при пренасянето на пощенската пратка може сама по себе си да представлява случайно събитие или непреодолима сила, е правило, което се прилага за всички правни субекти, независимо от мястото им на пребиваване или мястото, където се изпраща съответният документ. Прилагането на това правило позволява да се избегне всякаква дискриминация или произволно третиране на правните субекти, като никой от тях не се третира по-благоприятно, когато изтъква и доказва неочакваното възникване на случайно събитие или на непреодолима сила.
- 46 Поради това първите две основания следва да се отхвърлят.

По третото основание

Доводи на страните

- 47 С третото си основание RF упреква Общия съд, че е допуснал грешка, като е приел, че тя не е доказала наличието на случайно събитие по смисъла на член 45, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, и критикува в това отношение констатираното в точка 26 от обжалваното определение. Тя изтъква, че е трудно да се представи какви „допълнителни мерки“ е можела да вземе, за да избегне закъснения в доставката на пратката, при положение че е проследила придвижването на пратката в рамките на услугата „Проследяване на пратката — Tracking“, въпреки че от даден момент нататък е загубила последващия контрол върху нея. Тя счита, че тезата на Общия съд, че тя е можела да окаже влияние върху срока за доставяне на пратката, е явно необоснована.
- 48 Комисията твърди, че третото основание трябва да се отхвърли като недопустимо, доколкото, без да твърди изопачаване на представените на Общия съд доказателства, жалбоподателката оспорва направената от същия преценка.

Съображения на Съда

- 49 Следва да се отбележи, че в точка 26 от обжалваното определение Общият съд е припомнил, че самата жалбоподателка е посочила, че е изпратила пратката, съдържаща подписания оригинал на жалбата, с препоръчано писмо с обратна разписка, но не е споменала никакви други постъпки. В точка 27 от това определение Общият съд е отбелязал, че RF не се е позовала на никакво друго особено обстоятелство, като например административен срив, природно бедствие или стачка. В точка 28 той прави извода, че жалбоподателката не е изпълнила задължението си да докаже, че продължителността на преноса на писмото е била решаваща причина за просрочването, в смисъл че ставало въпрос за неизбежно събитие, срещу което жалбоподателката не е могла да се защити.
- 50 Подобни елементи обаче представляват фактически констатации и преценки на доказателства, които Съдът няма задачата да проверява, освен при наличие на изопачаване, каквото не се изтъква в настоящия случай. Всъщност, както е посочено в точка 30 от настоящото решение, компетентността на Съда в рамките на обжалването се свежда до правните въпроси.
- 51 С оглед на тези фактически изводи Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил в точка 29 от обжалваното определение, че жалбоподателката не е доказала наличието на случайно събитие или на непреодолима сила в конкретния случай.
- 52 При това положение третото основание трябва да се отхвърли.

По четвъртото основание

Доводи на страните

- 53 С четвъртото си основание RF счита, че тълкуването, дадено от Общия съд на член 45 от Статута на Съда на Европейския съюз, според което закъснението на пощенския оператор, водещо до превишаването на срока поради отдалеченост, не попада в рамките на понятието „случайно събитие“, представлява нарушение на член 1, член 6, параграф 1 и член 14 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. Тя твърди, че това тълкуване води до неравно третиране в зависимост от местоживеенето и в резултат на това е дискриминационно. Според RF така направеното ограничаване на основните права не е нито абсолютно необходимо, нито пропорционално на преследваната цел.
- 54 Комисията поддържа, че четвъртото основание е недопустимо, тъй като е прекалено неясно и във всички случаи трябва да се отхвърли по същество.

Съображения на Съда

- 55 Трябва да се припомни, че принципът за ефективна съдебна защита представлява общ принцип на правото на Съюза, понастоящем намерил израз в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който е нормата от правото на Съюза, съответстваща на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (решение от 10 юли 2014 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 40 и цитираната съдебна практика).

- 56 Този принцип, който се състои в гарантиране на справедлив съдебен процес на всяко лице, не представлява пречка да се предвиди срок за подаване на жалба (определение от 16 ноември 2010 г., Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert/Комисия, C-73/10 P, EU:C:2010:684, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 57 Съдът също така е приел, че правото на ефективна съдебна защита по никакъв начин не е засегнато от стриктното прилагане на правната уредба на Съюза относно процесуалните срокове, което съгласно постоянната съдебна практика отговаря на изискването за правна сигурност и на необходимостта да се избегне всякаква дискриминация или всякакво произволно третиране при правораздаването (определение от 16 ноември 2010 г., Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert/Комисия, C-73/10 P, EU:C:2010:684, т. 49 и цитираната съдебна практика).
- 58 От съдебната практика следва също така, че отклонение от прилагането на посочената правна уредба не би могло да се обоснове от обстоятелството, че става въпрос за основни права. Всъщност правилата относно сроковете за обжалване са императивни и съдът трябва да ги прилага така, че да се осигури правната сигурност и равнопоставеността на правните субекти пред закона (определение от 16 ноември 2010 г., Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert/Комисия, C-73/10 P, EU:C:2010:684, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 59 Накрая, както е видно от точка 45 от настоящото решение, прилагането на правилото, според което бавността на пощенските услуги сама по себе си не може да бъде в основата на съществуването на случайно събитие или непреодолима сила, позволява да се избегне всякаква дискриминация или произволно третиране на правните субекти, тъй като никой от тях не се третира по-благоприятно, когато изтъква и доказва неочакваното възникване на случайно събитие или на непреодолима сила.
- 60 От това следва, че четвъртото основание трябва да се отхвърли по същество.
- 61 Тъй като никое от основанията за обжалване не е уважено, жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 62 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 63 След като Комисията е направила искане за осъждането на RF и последната е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Отхвърля искането за допускане на нови доказателства.**
- 2) Отхвърля жалбата.**
- 3) Осъжда RF да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**

Подписи